

Linda Skarett
Fugl og fisk
230 sider
Grønningen 1

Et fint lille hverdagsdrama. Som vi danskere nu går og oplever ting, der på godt og ondt forløser os og giver os nederlag, succes og oprejsning i livet.

Til at begynde med er hovedpersonen, Maj, umiddelbart en konfliktsky medløber, der siger ja tak til te, selv om hun egentlig ikke har lyst, og som er fyldt op af angst for, at nogen skal se, hun tisser i naturen, og som i det hele taget har svært ved at sige nej, når hun mener ja. Årsagen skal vist findes i strukturene i hendes barndoms familie og siden i et forhold til en norsk kæreste, som har evnen til at indskrænke hende og dominere hendes personlighed for meget til, at hun kan holde fast i sig selv.

Den kender vi jo. Og vi kender også det efterfølgende spil, hvor Maj, der egentlig hedder Majbritt, forsøger at frigøre sig fra sin fortid og sin families tyngde. Det bliver dog lidt svært, eftersom at hun bliver kaldt hjem til Danmark, hvor hendes far ligger for døden.

Og så bliver vi vidne til det familiedrama, der udspiller sig, når den øvrige familie har udset sig en bestemt til at være sydebuk for egne mangelfuldheder.

Det gør ikke noget, at vi synes at kende alle plotsene og en handling, vi har set i andre bøger og på film. Forskellen er, om det er interessant skrevet. Og det er det i bogen her. Meget interessant og vedkommende endda. Der er musik i sproget, man bliver optaget af at komme videre og se, hvad Majs frigørelsesproces ender med, og hvordan hun kan holde fast i sig selv trods modgang og udfordringer fra dem, der skulle være hendes nærmeste.

Vi må sige, at sproget er det, der hitter i en præstation, der dog også kalder på pæne karakterer for indsigt i menneskelig psyke og viden om sociale relationer.

Det er tydeligt, at forfatteren har noget på hjerte og vil vise, at det er muligt på et sæt at gøre op med de snærende bånd, som en ophavsfamilie kan fange en ind i, og så samtidig leve et eget liv, hvor man selv sætter retningen.